

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.234/2013/3.szám

A Kúria a dr. Matúz Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Matúz György ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon 6.M.532/2010. szám alatt indított és a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 2012. november 6-án kelt 6.M.532/2010/30. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.532/2010/30. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes . június 4-től rokkant, különböző időkben 50%-os, illetve 67%-os munkaképesség-csökkenést értékeltek, majd 40%-os össz-szervezeti egészségkárosodást állapítottak meg, ezért 1998. júniusától 2005. szeptember 30-ig rokkantsági nyugellátásban részesült. Megszakításokkal munkát végzett, nyugellátásának folyósítása idején is, összesen 13 év és 346 nap szolgálati idővel rendelkezik.

Az igénylő 2010. január 25-én előterjesztett rendszeres szociális járadék iránti igényét a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság

határozatával elutasította. Döntése indokolásában hivatkozott arra, hogy az igénylőnek 1998. június 4-től 40%-os egészségkárosodása van, azonban az nem kereső tevékenysége folytatásának időtartama alatt következett be, így nem teljesült a 387/2007.(XII.23.) Korm. rendelet (Kr.) 5. §-ában írt feltétel. Ezen túlmenően idézte a társadalombiztosítási szerv határozata indokolásában a Kr. 10. § (2)-(3) bekezdésében írt rendelkezést is, miszerint a járadék iránti igényt annak a kereső tevékenységnek az időtartama alatt, vagy a megszűnésétől számított 24 hónapon belül lehet benyújtani, amelynek során az egészségkárosodás bekövetkezett. A határidő jogvesztő.

Az igénylő fellebbezése folytán eljáró Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntése indokolásában kiemelte, hogy az igénylő munkaviszonya 1994. január 30-án megszűnt, ekkor pedig a munkaképesség-csökkenését ugyan vizsgálták 1997-ig többször is, de az csak 40%-os mértékű volt. Tehát a munkaviszony megszűnésének időpontjában munkaképessége csökkenésének mértéke szerint az ellátásra nem szerezhethetett volna jogosultságot. Állapotrosszabbodás miatt került sor utóbb 1998. június 4-től 2005. szeptember 30-ig rokkantsági nyugellátásának folyósítására.

A határozatot a felperes keresettel támadta meg a munkaügyi bíróság előtt és annak hatályon kívül helyezését, a rendszeres szociális járadékra való jogosultságának megállapítását kérte azon indokkal, hogy a törvényi feltételeknek megfelelt. Állította, hogy 1998. júniusában kereső foglalkozása volt, megbízási jogviszonyban foglalkoztatták, de vitatta utóbb a munkaképesség-csökkenés - össz-szervezeti egészségkárosodás - egyes időszakokban megállapított mértékét is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva határozata, valamint a másodfokú határozat ténybeli és jogi indokait.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.532/2010/30. számú ítéletével a keresetet elutasította. Ítéletének indokolásában a bíróság idézte a Kr. 5. § (1)-(3) bekezdésében, a 22. § (3) bekezdésében írt rendelkezéseket, hivatkozott a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 58. § (5) bekezdésének e) pontjában írtakra, a kereső tevékenység fogalmának törvényi meghatározására.

Tényként állapította meg a munkaügyi bíróság a beszerzett orvosszakértői vélemények alapján, hogy a felperesnek 2007. december 31-ig fennálló 50 %-os munkaképesség-csökkenése 2008. január 1-jétől 40%-os össz-szervezeti egészségkárosodása volt, amely már korábban is fennállt, 1998. június 4. napjától. Ezen időn belül 1998. június 4-től 2005. szeptember 30-ig 67%-os

munkaképesség-csökkenése volt.

A felperes a K. Kft.-nél 1998. május 15-től megbízásos jogviszonyban állt, azonban ún. NYENYI-lapot nem állítottak ki, társadalombiztosítási bejelentés, járulék befizetés nem történt. Ezért pedig a Kr. 5. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi feltételei a rendszeres szociális járadékra való jogosultságnak nem álltak fenn.

Az ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, törvénysértésre hivatkozva, mert álláspontja szerint a bíróság ítélete sérti a Kr. 5. § (1) bekezdésében írtakat. Tévesen állapították meg, hogy nem jogosult a rendszeres szociális járadékra, mert esetében fennállnak ennek a jogosultságnak a törvényi feltételei, téves jogértelmezéssel került sor keresetének elutasítására.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbi indokok szerint.

A Kúriának a felülvizsgálati eljárás során azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság az eljárási és anyagi szabályok betartásával hozta-e meg döntését, mert a Pp. 270. § (2) bekezdése szerint csak jogszabálysértés esetén vezethet sikerre a kérelem.

A Kr. 5. § (1) bekezdése a rendszeres szociális járadékra való jogosultság elsődleges feltételeként írja elő, hogy erre az ellátásra az a személy jogosult, akinek legalább 40 %-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodása a keresőtevékenység folytatásának időtartama alatt keletkezett.

A jogszabály e jogosultsági feltétel tekintetében időbeli korlátozást nem tartalmaz, tehát ebből a szempontból bármely időpontban, azaz a rendelet hatályba lépése előtt fennállt kereső tevékenység idején bekövetkezett egészségromlás is megalapozhatja a járadékra való jogosultságot.

A 2008. január 1-jével hatályba lépett jogszabály-változások a korábbi "munkaképesség-csökkenés" helyett az "egészségkárosodás" fogalmát vezették be [1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 36/A. §, 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 57. §, 2007. évi LXXXIV. törvény 1. §]. Az előbbi régi és új fogalom egyaránt az érintett személy egészségének romlását, kedvezőtlen változását jelöli, ezért az erre vonatkozó szakmai szabályok, szempontok alapján egymással összevethetők, vagyis meghatározható, hogy adott mértékű

munkaképesség-csökkenés milyen mértékű egészségkárosodásnak felel meg. Így a rendszeres szociális járadékra való jogosultság feltételeinek vizsgálatánál is az egészségkárosodás bekövetkezése időpontja értelemszerűen a munkaképesség-csökkenés keletkezésének időpontja is lehet, e körben is helyesen foglalt állást a munkaügyi bíróság, amikor egyébként vizsgálta, hogy miként alakult a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke az egyes, a perben releváns időszakokban.

Helyesen állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy az 1998. évben történt foglalkoztatást bejelentés és nyugdíjjárulék fizetés hiánya miatt nem lehet figyelembe venni, mint biztosításra kötelezett jogviszonyt, figyelemmel a felperes által elért kereset és a Tbj. 4. § h) pontjában és (1) bekezdés g) pontjában írt feltételek hiányában. Utal azonban nyomatékosan a Kúria a Kr. 10. §-ában írt további törvényi feltételekre is, illetve az igényérvényesítéssel kapcsolatban meghatározott jogvesztő határidőre.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati eljárási költsége tárgyában a Pp. 78. § (2) bekezdése értelmében rendelkezni nem kellett.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-án alapuló tárgyi illetékmentességre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2014. április 7.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő